

τες δὲ καὶ τὸν ἐν τῷ φρουρίῳ ἀλληλοδιδάσκαλον Καλλίνικον Βερροιαῖον, διὰ τὸν νέον τῆς διδασκαλίας τρόπον, καὶ ἀποστρεφόμενοι αὐτόν, ὃν καὶ Νιζαμζετιτλην ἀπεκάλου, ἀπεφάσισαν νάρχισωσιν ἀπ' αὐτῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μελετηθέντων σχεδίων τῶν κατὰ τῶν χριστιανῶν. Ὁρμησαν λοιπὸν κατὰ μεσοῦντα τὸν Μάιον, καὶ τὸν μὲν ἀρχιερέα ἐκ τῆς Κισάμου ἀπήγαγον βιαίως, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸν Βερροιαῖον ἀφήρπασαν ταυτοχρόνως ἐκ τῆς οἰκίας τῆς κατὰ τὸ χωρίον Περιβόλια ἐξοχῆς τοῦ Κωνσταντίνου Γερακάκη καὶ ἀμφοτέρους ὀχλαγωγικῶς ἔριψαν εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ φρουρίου καὶ τοὶ ἐναντιούμενου τοῦ Λατίφη, πασᾶ τότε ὄντος τῆς διοικήσεως Κυδωνίας.

Συνάμα δὲ περιεκύκλωσαν καὶ τὸ ἐλληνικὸν τῆς Κυδωνίας σχολεῖον, ἀπὸ τὸ αὐτὸ τῆς ἐκδικήσεως πάθος ἐλαυνόμενοι, ὅπως συλλαβῶσι τὸν τότε διδάσκαλον Νικόλαον Φουράκη· ἀλλ' οὗτος προφθὰς ἐκρύβη ἐν τινι πενιχρῷ οἰκίσκῳ γυναικὸς τινος, ἐνθα ὑπὸ τοῦ τρόμου μετ' ὀλίγον ἀπεβίωσεν.

Ἐκ συνθήματος δὲ αὐθημερὸν σχεδὸν ἀπήγαγον καὶ οἱ ἐν Ρεθύμνῃ Τοῦρκοι ἐκ τῶν χωρίων τὸν ἀλληλοδιδάσκαλον Γεώργιον Βάου Σίφνιον, ὅστις ὁμοίως ἐδίδασκεν ἐν τῷ κατὰ τὴν πόλιν τῆς Ρεθύμνης ταυτοχρόνως συστηθέντι σχολεῖφ τὴν αὐτὴν νέαν μέθοδον· ἀπήγαγον δὲ καὶ τοῦτον εἰς τὰς εἰρκτὰς τῆς Ρεθύμνης διὰ τῆς αὐτῆς ὀχλαγωγίας. Ἀλλὰ τὸν μὲν Βάον ἠδυνήθησαν οἱ Ρεθύμνιοι Ἑλληνας νὰ λυτρώσωσιν ἀντὶ πολλῶν χρημάτων· ὁ δὲ Γερακάκης ἀπέτυχε νὰ κατορθώσῃ τὸ αὐτὸ διὰ τὸν Βερροιαῖον, καὶ τοὶ προσενεγκῶν προθύμως ὑπὲρ αὐτοῦ μεγάλην χρηματικὴν ποσότητα.

Μετὰ τὴν μικρὰν μὲν, ἀλλ' ἀναγκαίαν ταύτην ἱστορικὴν διήγησιν, ἐπανερχόμεθα πάλιν εἰς τὰ Κυδωνιακά. Ὁχλαγωγικῶς λοιπὸν μετ' οὐ πολὺ οἱ Τοῦρκοι διαρρήξαντες τὴν εἰρκτὴν, ἀπήγαγον εἰς τὴν ἀγχόνην, τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἀρχιερέα καὶ ἑλληνοδιδάσκαλον ἡμιθανῆς ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ὁ Καλλίνικος· ὁ δὲ Μελχισεδὲκ συρόμενος γυμνός, καὶ μαστιζόμενος ἐκράυγαζε μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς πρὸς τοὺς ἀπαγωγεῖς αὐτοῦ. «Φάγετε, ὦ θηρία, τὰς σάρκας μου· τὸ πνεῦμά